

KRKONOŠE

s příběhem
2024
ctibor košťál

www.garamon.cz

Kopa ze Studniční hory (2008) V třeskutém mrazu a docela svižném větru jsem na běžkách „vystromečkoval“ na Studniční horu právě včas. Padvečerní slunce nejen že ještě nasvětlovalo horní část Úpské jámy, ale i olízlo nenápadný a jindy bezvýznamný hřebínek navátého sněhu v popředí. To dalo smysl pro vznik této fotografie.

Labská louka (2013) *Stromy mám, aby součástí fotografického obrazu, moc rád. Dávají snímku vjem prostoru a řád. Zejména v zimě působí pod tíhou čerstvého sněhu klidným, smířlivým dojmem. Šel jsem z Vosecké boudy ke Kottli a narazil na tohoto dynamického „hyperaktivního“ jedince. Ó jak mně byl blízký...*

Horní Lysečiny - Pomezní hřeben (1993) *Mému srdci nejmilejší kout východních Krkonoš. Po nejen kalamitním odlesnění Pomezního hřebene zajišťovala erozní stabilitu rychle rostoucí bříza. Nádherná, jemná stafáž v prvním plánu zimních motivů. Dnes již svahy zpět ovládly smrkové porosty, které na dlouhá léta zatáhly oponu dalekým výhledům.*

Studniční hora z Úpského rašeliniště (2022) Klidná vodní hladina v jezírku největšího krkonošského rašeliniště odrážíla protější hřeben s nenápadným Modrým sedlem. Stojím na místě, které vzniklo před tisíci lety. Nebráním se pocitům pokory a lidské nepatrnosti.

www.garamon.cz

Sněžka - kotel Lomničky (2022) Byl jsem měl v rámci polsko-české fotografické akce možnost jet z Karpacze lanovkou, vyrazil jsem na Slezský dům po červené pěšky. Radost mně udělal zejména závěrečný strmý úsek klikatící se kamenitě stezky s méně okoukaným pohledem na naší nejvyšší horu.

www.garamon.cz

Sněžka - pohled na západ (2022) Podvečerní bouře možná zasáhla okrajové partie západních Krkonoš, tady na Sněžce ale vládla těžká pohoda. Stačilo jen sedět, švenkovat aparátem a cvakat. Hluboko dale vyběžela rozzářená cesta česko-polského přátelství k návštěvě vzdálených Sněžných jam.

Špindlerův Mlýn (2022) *To bylo zase jednou krásně hnusně. Chodil jsem v pomalu se nasakujících botaskách mokrou trávou a hledal motivy úměrné deštivému počasí. Po zaujetí pozice na čtyřech, jsem si nemohl nevšimnout nazdobených listů křehké lupiny – vříšho bobu. Centrální kapky fungovaly jako silné zvětšovací sklo.*

www.garamon.cz

Horní Albeřice (2020) Jakoukoliv cestu má asi každý fotograf rád. Její, nejlépe klikatá, linie je krom jiného tajemně vyzývavá. Prý všechny cesty vedou do Říma. Možná skoro všechny. V Krkonoších totiž vedou na Sněžku. Jedno údolí, druhé, třetí a jste tam...

www.garamon.cz

Sněžka (2022) Asi bych Sněžku z takové blízkosti a podhledu normálně nefotografoval. A tak jsem ji vyfotil nenormálně. Nejde ani tak o ni samu, jako o solitérní žulový blok abstraktně vyzdobený odolným lišejníkem. Takový obraz v obraze.

www.garamon.cz

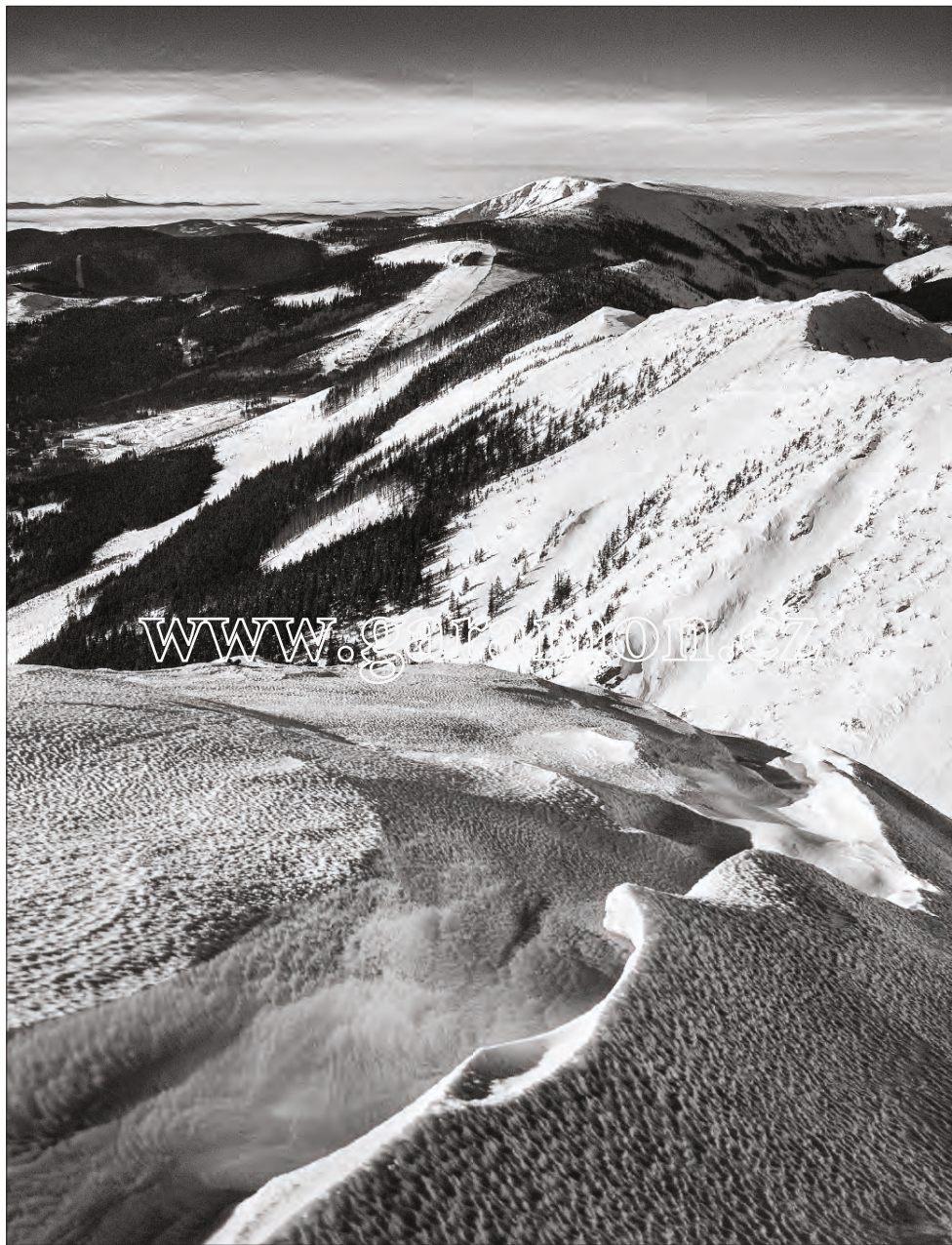
Špindlerův Mlýn - Bílé Labe (2022) Snímek pochází z podzimního workshopu, kde jsem svým frekventantům názorně předváděl účinek polarizačního filtru při fotografování tekoucí vody. Dlouhou expozicí, kterou filtr násobně prodlouží a zároveň odstraní nežádoucí odlesky, se docílí oku neviditelného efektu poetického rozmazání toku.

10

1 2 3 4 5 **6** 7 8 9 10 11 12 **13** 14 15 16 17 18 19 **20** 21 22 23 24 25 26 **27** **28** 29 30 31

Rýchory - Dvorský les (1988) Vracíme se do éry východoněmecké zrcadlovky Pentagon six a černobílých negativů. Myslím, že podobnou atmosféru jsem nahoře zažil prvně. Zmrzlý jako drozd jsem euforicky pobíhal strom od stromu. K mlze se přidala i jemná fotogenická námraza. Nečekaně zimě však záhy začal podléhat můj choulostivý kovový fotoaparát. To hlavní ale již na celuloidu našťěsti bylo.

Luční hora (1994) Proč vlastně lezeme na vrchalky? Já osobně kvůli vrcholku samotnému a jedinečným výhledům. A že z Luční hory jsou báječné. Stačilo by jmenovat. Kozí hřbety, Labský důl, Kotel, Zlaté návrší, Medvědin, Ještěd... Jedná se o pohled, který se historicky příliš nemění, zároveň se ale ani neomrzí. Tak pevně zdraví, hore zdar a dobré světlo i v roce 2025.